

Věčná

STRÁŽ

Týdeník Svazu Čechů z Volyně

Ročník II. - Číslo 37.

V Žatci dne 19. září 1947

Cena Kčs 2.—.

Masaryk a dnešek

Deset dlouhých let, deset těžkých let uplynulo od onoho bolestně očekávaného dne, kdy odešel ten, jenž osudem dějin byl nám dán, aby nejen korunoval dílo tisíců známých i neznámých vlastenců, ale také, a to je nutno zdůrazniti, ukázal na cestu, po jaké nutno jíti kupředu, abychom se neztratili v propadlišti dějin.

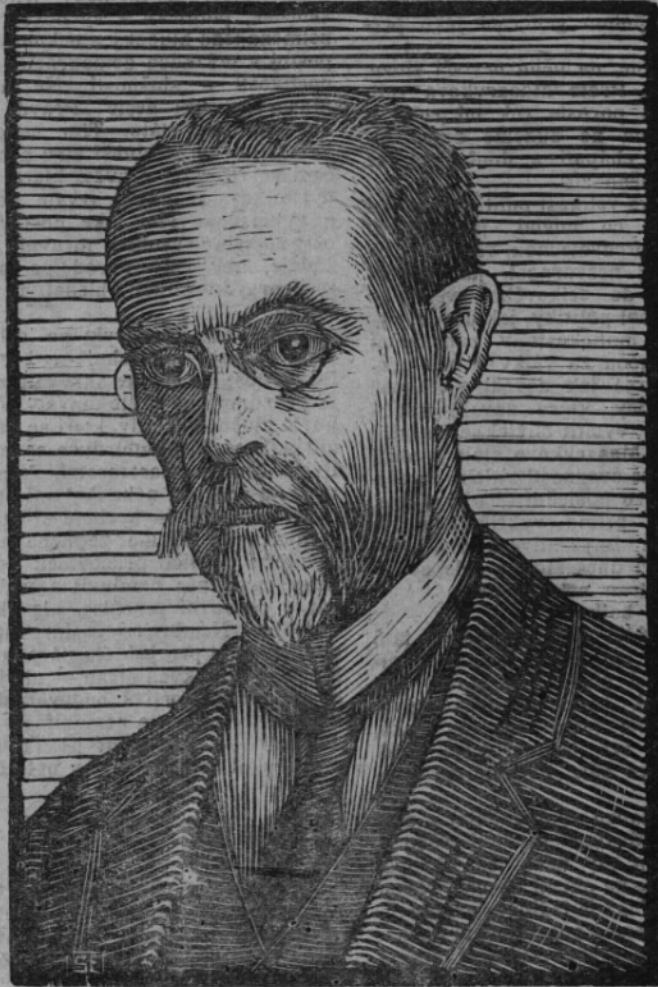
Světová válka a její důsledky byly pro nás vyvrcholením snah ne desítek let, ale staletí se ozývajících, a jejich vyvrcholení právě proto, že obsahovalo prvky, na které nestačili ti, jež v minulosti je oživali, formulovali, potřebovalo člověka, jehož obzor sahá dále než dosahoval obzor těch, kteří mu připravili půdu.

Masaryk byl muž vyvolený osudem dějin, aby je konkretisoval, aby je přizpůsobil, aby do nich zapojil onen komplex protichůdných názorů, osudů lidí a skupin, aby to všechno upravil jak to nejen vyžadovala přítomnost, ale bude potřebovat i budoucnost. Dějiny nejsou nikdy polovičaté, dějiny právě proto jsou tak tvrdé a nikdy nikomu neprominou. Tohoto si byl Masaryk vědom a mnohokrát na to upozorňoval, a proto také tam, kde jsme neuposlechli jeho hlasu a šli si svou cestou, i když snad ne plně svou vinou, jako spíše v důsledku zahraničních událostí, přišel trest.

Na počátku první světové války dospěli jsme na naši bludné pouti za pravdou a spravedlností, pro kterou naši nejlepší lidé umírali, do období, které bylo rozhodující a které pro svou spleť domácí i zahraniční potřebovalo muže, jehož rozhled, jehož vědomosti, váha slova i charakteru byly nejen vyváženy, ale i naplněny mírou vrchovatou vším co doba potřebovala.

Nikdo jiný to nemohl být než Masaryk, dokonalá harmonie vědce a člověka, politika a filosofa, člověka znalého domova i ciziny, učence, který stejně pronikl do kořenů naší podstaty právě tak jako do spleť poměrů Ruska, ale i ostatních slovanských států.

Masaryk byl vším, čím jen člověk může být. Masaryk byl nejdokonalější harmonické spojení myslitele s tvůrcem, člověka, který se neutápí v ideích a žije mimo svět, ale člověka, který všemi svými kořeny žije na tom-

Věrní zůstaneme

Arm. gen. LUDVIK SVOBODA

Dnes všechen čs. lid vzpomíná s láskou a vděčností nesmrtelné památky presidenta Osvoboditele T. G. Masaryka, jehož srdce dotlouklo v Lánech před deseti lety dne 14. září 1937.

Masaryk byl a zůstane ztělesněním naší národní tradice, cílů a tužeb. Byl dovršitelem našeho národního obrození. Do českého politického i duchovního života na konci minulého století vnesl život a ruch, i nová mravní a

světová měřítka. Zahájil ve jménu národa a pravdy nerovný boj s Vídní. Postavil se v čelo našeho revolučního boje v první světové válce. Probojoval čs. věci uznání a místo na fóru světovém. Rozbil Rakousko-Uhersko a byl zakladatelem čs. státu.

Téměř 20 let jako moudrý a zkušený lodivod vedl Československou republiku a její lid k rozvoji duchovnímu, politickému, hospodářskému i sociál-

Masaryk a dnešek. (Pokrač. se str. 1.)
to světě a právě proto, že žije na něm a v něm, má pochopení nejen pro sílu, ale i pro slabost. Silný dovede řídit, řekl bych spíše podřizovat své vůli, ale dovede i povzbuzovat slabé a málomyslné.

Masaryk je jednou z nejkrásnějších postav celých světových dějin. Kdyby ho býval osud určil za hlavu některé z velmocí, skláněl by se před ním celý svět. Masaryk byl muž čistý duchem i tělem. Pastýř, jak ho nazvali jeho předváleční spolupracovníci, vůdce, kdyby toto slovo nebylo tak zprofanové, řekli bychom my, kteří jsme žili ve světle jeho politického a státnického období, vůdce, který vedl nejprve dvě generace jako universitní profesor a potom generaci jako prezident.

Masaryk, ne, na něho nestačí slovo, nestačí věta. Proto Masarykova velikost roste a poroste rok od roku a každým dnem ho budeme poznávat lépe a lépe chápání a doufejme, že také podle něho žít.

Masarykova velikost politická nebyla jen v tom, co udělal, jak dovedl stmelit naši předválečnou, válečnou, ba i poválečnou nesvornost, jak dovedl nás zapojit do celkového světového dění zahraniční politiky, jak dovedl využít každé maličkosti v zahraniční politice, zejména za války v náš prospěch, ale také jak dovedl v chaosu poválečné doby, která dávala naději na věčný mír, vyčítat blížící se tragedii budoucnosti. Masarykovo stálé a stálé napomínání ke svornosti vnitřní i vnější, Masarykovo poslední „bojím se, bojím“ je přímo vykřičníkem, je kategorickým imperativem pro všechny ty, kteří dnes stojí v čele ať již politických stran nebo spolků.

Bojím se, bojím.

Masaryk viděl vždy dopředu a tato slova nebyla jen slova. Masaryk nikdy nepronesl slovo pro slovo, pro efekt, tak jak často se dnes stává. Masaryk věděl jasně co nás čeká, Masaryk ve své jasnozřivosti viděl možná dokonce dále, než vidíme dnes my.

Svět je v chaosu vyplývající z přerodu doby. Musíme se být vědomi toho, že nejen my nebo jen Evropa, ale celý svět je na okraji chaosu. Nejen národové, u nichž je jediným argumentem násilí tělesné a znásilňování ducha, ale i národové vysoce kulturní nevědí dnes co bude zítra.

Proto dnes Masarykův příkaz o svornosti musí být plněn a chápán v plném rozsahu i obsahu pojmu tohoto slova víc než v době, kdy byl vyřknut.

Častokrát slyšíme slova „jsme dětmi Masarykovými“; jsme-li jimi, potom prvním předpokladem k splnění tohoto tvrzení je plnění jeho odkazu lásky a svornosti. A potom ať se děje kolem cokoliv, zůstaneme vítězi.

A to by bylo nejkrásnější splnění odkazu a jeho největšího záka pres. Dr. E. Beneše, jenž za nás za všechny slíbil, že jeho odkazu věrní zůstaneme.

A potom Masaryk nezemřel, ale bude věčně žít.

Dr. J. Mikeš, řed. r. g. v Zatci.

nímu. Když pak mu to vysoký věk více nedovoľoval, předal kormidlo svému nejlepšímu záku a příteli — dr. Edvardu Benešovi.

Po Mnichově a za okupace Masarykův duch a příklad vedl český a slovenský lid do boje za hranicemi i doma. Jeho duch sílil srdce těžce zkoušeného národa a jeho příklad vedl statečné Čechy a Slováky k aktivnímu boji proti Němcům. S pomocí spojenců, hlavně Sovětského svazu, jsme znovu vybojovali a obnovili Masarykův odkaz: národní svobodu a státní samostatnost čs. lidu.

Zamýšlíme-li se dnes nad duchovním a politickým odkazem presidenta Osoboditele, měli bychom se zejména uvědomit cesty a metody jeho práce vědecké, politické a výchovné. Byl to zejména jeho hluboký a nekompromisní postoj v otázkách demokracie, pravdy, poctivosti a slušnosti. Ne nadarmo Masaryk vetkl heslo „Pravda vítězí“ do štítu čs. státu. Tím nepochybně vyjádřil svou nehlubší viru a přesvědčení ve vítězství pravdy, která nemůže být nikdy a nikým trvale potlačena a vyhlazena. Tím také postavil před oči národa vysokou mravní zásadu, žádaje, aby celý národ po husitsku tuto pravdu mluvil, hledal, chránil a bránil.

Stejně tak Masaryk po celý svůj život potíral povrchní a bezduchou frázovitost, za níž se skrývala duchovní prázdnota nebo zlé úmysly. Zesměšňoval hluché rusofily, kteří se nenačili ani azbuče. Z hloubi duše se mu protivilo hluché vlastenectví, které pro vlast a národ nehnulo ani prstem.

I v tom ohledu bychom si měli vzít z Masaryka příklad, zejména náš tisk a veřejní političtí pracovníci. To prakticky znamená: nemluvit a nediskutovat o pracovní morálce, ale skutečně pracovat! Nemluvit, neoslavovat a nemanifestovat pro jednotu národa a spolupráci politických stran — ale jednotu a spolupráci poctivě budovat, držet a chránit! Nemluvit a nemanifestovat pro dvouletku — ale dělat ji! To by byl Masarykovský čin. To by byla cesta a

práce v Masarykově duchu a podle Masarykova příkladu!

Masaryk byl v jádru své duše bojovníkem. Průkopníkem pravdy a pokroku, bojovníkem za pravdu a práva čs. lidu. Filosoficky vyložil a zdůvodnil, proč je svatou povinností jednotlivce i národa svou pravdu, svobodu a právo hájit a bránit — třeba železem. Bojovat proti zlu — nedat se a neustoupit násilí! Pravda nezvítězí sama, třeba jí k vítězství pomáhat! Masaryk byl bojovníkem statečným, přímým, čestným a vytrvalým. Z nastoupené cesty neustoupil, dokud nedosáhl cíle.

Československá armáda vzpomíná T. G. Masaryka jako svého zakladatele a budovatele. Masaryk dal naší armádě mravní a duchovní základ husitský a legionářský. Po 300 letech nesvobody českého národa obnovil čs. armádu, vedl ji do boje za svobodu a čs. státní samostatnost v první světové válce. Vedl a budoval ji s velkou láskou, po celou dobu, kdy vykonával prezident-ský úřad. Měl armádu rád. Spatřoval v ní symbol čs. jednoty, státní svrchovanosti a zajištění nezadatelných duchovních i politických práv čs. národa.

Vzpomínáme-li dnes památky a odkazu presidenta Osoboditele, neměli bychom zůstat toliko u oslavných článků a projevů. Vynášením Masaryka do nebes a odřikáváním jeho citátů se ještě nikdo nestal Masarykovým zákem ani stoupencem a Masarykovi se nepřiblížil. Jde o to, abychom žili a jednali podle Masaryka. To dnes především znamená, abychom vnesli více Masarykovy morálky do veřejného a politického života, do práce, tisku atd. Musíme se vrátit k Masarykovi, k jeho pravdě, poctivosti, slušnosti, skromnosti, odpovědnosti a pracovitosti.

Jedině tak budeme moci dodržeti závazek, který za nás všechny vyslovil nad rakví presidenta Osoboditele před 10 lety prezident dr. Edvard Beneš:

„Presidente Osoboditeli, odkazu, který jste vložil do našich rukou — věrní zůstaneme!“

Deset let od úmrtí T. G. Masaryka

Před deseti lety zemřel na lánském zámku Tomáš Garrigue Masaryk, první prezident našeho znovuzrozeného státu. O české samostatnosti, o českém státním právu se mnoho mluvilo za života Masarykova, ale nikdo z tehdejších českých politiků konkrétně a realisticky nevytyčil linii, po níž by se mělo jít, aby této samostatnosti bylo skutečně dosaženo. Vedly se veliké debaty ve starém rakouském parlamentě o historickém českém právu, starý monarcha František Josef I. několikrát slavnými reskripty přislíbil Čechům, že přijede do Prahy, aby se dal slavně korunovat za krále českého korunou Svatováclavskou.

V Praze se již konaly jednou veliké přípravy na tento slavný den, ale starý monarcha nepřijel — odřekl. Masaryk se díval na tyto snahy národa realisticky, neboť nebyl snílkem. Věděl, že

provedení a prosazení českého státního práva je třeba reálné síly, a této síly za tehdejších dob skutečně v takové míře, jak bylo potřeba, nebylo.

Bylo mnoho nepřátel české samostatnosti, kterou někteří chtěli dokonce i v rámci staré monarchie. Nejen Němci, ale i Maďari a Poláci reprezentováni feudální šlechtou stáli v Rakousko-Uhersku proti nám.

Jako prozíravý politik — realista, Masaryk vyčkával příhodné doby, a když se tato v první světové válce naskytla, uchopil se jí plnou svou energií a celým svým mohutným intelektem postavil se v čelo našeho národního zahraničního odboje. Svým zahraničním odbojem podnítil i národní síly doma a zpečetil tak konec staré věrolomné habsburské monarchie, která po staletí houževnatě zdržovala přirozený vývoj našeho národa. Odjel

za hranice a tam upozornil politiky a diplomacii západních mocností na náš staletý boj o naši existenci a o práva jazyka českého. Svět se začal o nás zprvu zajímat a později po vystoupení legií také s námi počítat.

Realistická politika Masarykova zvířela. Z první světové války jsme vyšli po boku demokratických států a po porážce Německa a Rakousko-Uherska jako vítězný samostatný stát — Československá republika.

V čele naší politiky stál dobrý lodivod a revoluční strateg Masaryk, první prezident osvobozeného a znovuzrozeného státu. Jeho realistická politika nám přinesla osvobození a jeho 17leté vůdcovství v republice získalo našemu státu ve světě postavení vynikající. Jeho humanitní ideály zapustily v našem národě tak hluboké kořeny, že dnes po vítězném ukončení druhé světové války zůstal Masaryk pro celý národ duševním vůdcem, podle jehož slov a činů budujeme a upevňujeme novou demokracii, odpovídající cele našim starým lidově demokratickým tradicím a snahám.

Chápat správně Masaryka znamená umět správně těžit z vymoženosti politické demokracie a rozšiřovat tuto na pole demokracie hospodářské a sociální.

Učil, že je třeba nahlédnouti do duše lidu a chápat jeho ideologické změny v jeho smýšlení. Věděl dobře, že náš lid a stát není osamocen, ale že je zapojen do světového myšlenkového dění, které prochází celým světem a že život našeho národa je určován také tímto světovým myšlenkovým děním.

Musíme dělat svou politiku v souladu se světovou politikou, a proto nesmí být naše politika izolována, ale musí být světová. Tuto politiku po 17 let ve svobodné republice Masaryk dělal, neboť dobře věděl, že budeme-li dělat politiku světového formátu, nebude ohrožena naše národní a státní svoboda. Spojení s dobrými silami světa jsme silni a neporazitelní. To se zřejmě osvědčilo v druhé světové válce. Přes to, že jsme byli přechodně okupováni hrubou mocí německého nacismu, přece zůstali jsme stále ve spojení s velikými a silnými demokraciemi světa jak na západě tak na východě. Svůj osud jsme spjali s jejich osudem a společně s nimi v druhém zahraničním i domácím odboji jsme temné síly nacismu porazili, takže i z druhé světové války jsme vyšli opět vítězně.

Věrní odkazu Masarykovu půjdeme stále ve šlépějích jeho realistické politiky a zůstaneme také věrní jeho humanitním ideálům. Masaryka musíme vážně studovat, abychom pochopili velikost jeho osobnosti a úlohy, kterou sehrál v novodobých dějinách našeho národa.

Jeho spisy musí čísti každý dobrý občan republiky, aby myšlenky v nich obsažené pronikly až do morku kostí každého z nás, neboť proniknut ideami hlásanými Masarykem přiblíží se celý národ na své cestě vývoje k novým a lepším zitrkům a dokonalejšímu lidství.

Evžen Valčák.

T. G. M.

Josef Hora

Ty tichý zářijový dni, koho jsi nám to vzal?
V šat smrti oblečen, odchází s tebou v dál,
jde, tvůrce svobody, bohatě dovršené,
a nad svým národem se do věčnosti klene.

Ty tichý zářijový dni, koho jsi nám to vzal?
Muže, jenž napřiměn vždy před osudem stál,
než kotvil v Bohu svém a rukou požehnanou
zažihal hvězdy myšlének, jež naším nebem planou.

Odhrň nám s očí tmu, by lépe viděly,
jak jde, jak odchází. Duši i oceli
zachvívá tak smrt, jež berouc muže, mění
jej v pomník nad časem, pro nějž už smrti není.

Ty tichý zářijový dni, koho jsi nám to vzal?
V něm nový život bděl a nový rod v něm zrál
a národ rodil se v tom rovném, kolmé čele,
a znovuzrozen jím, je z krve jeho cele.

V šat smrti oblečen, odchází velký stín
v tmě rodné země své, v svůj milovaný klín.
A miliony jdou a jeho zbroj jím září.
Dějiny stanuly nad tichou mrtvou tváří.

Prezident legionářům - legionáři národu

Vrcholnou událostí nedávného celostátního sjezdu československých legionářů I. a II. národního odboje byl historicky významný projev presidenta Budovatele dra Edvarda Beneše k legionářskému Bratrstvu, shromážděnému v neděli 6. července 1947 v imponantním počtu na Václavském náměstí v Praze, jakož i slavnostně tam vyhlášený legionářský manifest k národu. V obou těchto projevech je vyjádřen společný ideový odkaz prvního i druhého národního odboje, demokratický a sociálně pokrokový program Masarykův a Benešův, zaujato stanovisko k nejožehavějším veřejným otázkám dnešní doby a naší obnovené republiky a vytyčeno dnešní poslání legionářstva v národě. Prezident dr. Beneš promluvil k legionářům programově, upřímně a bratrsky a jeho významný projev má trvalou státnickou hodnotu nejen pro legionáře, ale i pro veškeré ostatní občanstvo. Legionářský manifest je výsledkem porad našeho slavného sjezdu, tlumočí naše stanovisko k hlavním problémům dnešní doby a určuje nám směr naší veřejné činnosti.

Československá obec legionářská, vedena snahou rozšířit tyto významné projevy z našeho legionářského sjezdu do nejširších kruhů občanstva, vydala přesně a úplně znění památného projevu presidenta dra Edvarda Be-

neše k legionářům, a našeho sjezdového manifestu v pěkné a lidově přístupné brožurce, která nese název „Prezident legionářům — legionáři národu“. Nakladatelství ČsOL právě rozesílá tuto brožuru, jejíž cena je pouze 2 Kčs, všem jednotám Československé obce legionářské se žádostí, aby ji co nejvíce rozšířily v řadách legionářských a zejména také mezi ostatními občany naší republiky.

Bratři, je nyní po slavném a zdařilém sjezdu našim společným úkolem, abychom jeho ideové výsledky a zásady našeho legionářského programu co nejvíce v našem veřejném životě uplatňovali a propagovali. Jedním z prostředků k tomu je, aby historicky významný projev presidenta republiky dra Edvarda Beneše k legionářům a skrze ně i k celému národu, jakož i sjezdový manifest legionářský ke všemu československému lidu vešel v trvalou a všeobecnou známost. Věřím proto, že všichni bratři, v jejichž srdcích náš mohutný sjezd zanechal nehynoucí vzpomínky, se podle svých možností přičiní, aby brožurka „Prezident legionářům — legionáři národu“ se jako dobrá myšlenková setba dostala do nejširších vrstev občanstva a přinesla v nich bohatou žeň ve prospěch milované Československé republiky.

H

J. Valášek, ředitel OZH, Zatec:

Investiční úvěry přídělčům zemědělské půdy z nové pozemkové reformy

Vyhláškou č. 773, uveřejněnou v Úředním listě I. z 26. července t. r. Národní pozemkový fond v Praze vyhlásil poskytování t. zv. investičních úvěrů novým nabyvatelům půdy z nové pozemkové reformy. Pro provozovacích úvěrech jest to další pilíř do výstavby a osídlení pohraničí. Nový nabyvatel půdy dostává tak dalekosáhlou podporu od Národního pozemkového fondu k tomu, aby mohl nejen na přidělené zemědělské půdě hospodařiti, ale své hospodářství zmodernisovati, upravit si hygienické bydlení pro svou rodinu, přistavěti a opravit hospodářské budovy, využití elektrické energie a vodovodu.

Ve zmíněné vyhlášce jest uvedeno podrobně použití zmíněného investičního úvěru, zeměděle však bude zajímati nejvíce, že Národní pozemkový fond sám poskytuje potřebné prostředky pro výplatu investičního úvěru, a to bezúročně, na dobu 15 až 40 roků za mírných ročních splátek, při čemž dlužník bude odváděti ročně pouze 1% správní příspěvek z vypůjčené částky.

Úvěru může být použito na úhradu stavebních pořizovacích nákladů a na jiné účelné investice, které přídělce nemůže uhraditi vlastními prostředky, případně úvěrem jiným (na př. podle zákona č. 86/46 Sb. o staveb. obnově nebo zákona č. 41/47 Sb. o státní podpoře na obyč. stavby). Úvěru může být také použito k vyrovnání jiných dluhů již stávajících, vzniklých při provádění uvedených investic, pokud tyto dluhy jsou pro přídělce nevýhodné buď úrokovou mírou nebo lhůtou splatnosti, kterou nemůže ani při dobrém hospodaření dodržeti. Investičního úvěru

Právo lidu, 6. 9. 47.

Lidé, nemějte strach! Nic se vám nestane. Nyní budete slyšet hrozby a hlomoz a systematickou kampaň vyhrůžek, teroru a strachu. To všechno musíte vydržet, máte-li si zachovat svobodu a máme-li udržet demokracii takovou, jaká je v našich nejlepších představách, zkrátka demokracii československou. Jsou u nás, bohužel, lidé, kteří se neštítí žádné zbraně a kteří mají sklony úplně totalitní. Pracují prostředky naprosto nevybíravými. Tito lidé jsou ve službách aparátu, který je mocný a jehož prostředky neznají mezí. Budete pod vlivem takové propagandy na každém kroku a nesmíte se dát zmást. Zachovejte za každých okolností klid a pevné nervy. Dnes vládne nervosita jen tam, kde se jinde vidí, že posice jsou otřeseny a že je pokažena disputace. Pracujte každý na svém místě poctivě v zájmu republiky a se zvýšeným úsilím, protože celý náš národ potřebuje klidu a poctivé práce, aby přečkal krutou zimu, která nás čeká a kdy budeme muset opravdu setřít na všech místech, dobře počítat a hlavně poctivě pracovat!

nesmí ale být použito na vyrovnání úhrady za příděl!

Investice nutno pořizovati s největší možnou úsporností a žadatel musí přispěti též vlastními prostředky a práci, dodá své potahy, materiál a pod. Výše úvěru řídí se potřebou osídlení, při čemž bude ale přihlíženo k jeho celkovému finančnímu zatížení, aby úvěr byl pro něho únosný. Na jednu usedlost může Národní pozemkový fond poskytnouti investiční úvěr Kčs 80.000 nejvýše, při čemž stavební náklady nesmějí překročiti Kčs 100.000 celkem. Nebude-li však přídělce zatížen splácením jiných dluhů (na př. provozovacích úvěrů), Národní pozemkový fond může mu na žádost povolit i poměrně vyšší úvěr a vyšší stavební náklad.

Podniká-li žadatel rozsáhlejší investice, které by poskytnutý investiční úvěr kryl jen z části, musí prokázati, že má dostatek finančních prostředků ke krytí nehraněného zbytku nákladu, aby investice nepropadly zkáze vzhle-

dem k nedodělení pro nedostatek peněz.

Nejdelší doba splatnosti tohoto úvěru jest 40 let, jedná-li se o úvěr na pořízení živého a mrtvého inventáře, tedy 15 let. Po dobu, kterou jest přídělce zatížen jiným splácením (úhrada za konfiskát, provozovací úvěr), mohou být stanoveny nižší splátky, nebo počáteční splácení úvěru může být odloženo o pět roků.

Úvěr jest poskytován z prostředků Národního pozemkového fondu, avšak propláceti jej všechny peněžní ústavy lidového typu, vedou jeho evidenci a zastupují zájmy věřitele. O úvěr se žádá na zvláštních tiskopisech, které jsou na skladě u místního sdružení JSČZ a u všech ústavů lidového peněžnictví. Okresní záložna hospodářská v Zateci jest rovněž oprávněna Národním fondem k proplácení investičního úvěru žadatelům, takže zájemci obdrží v jejich kancelářích nejen podrobné informace a radu, ale i tiskopisy žádostí.

Otazník nad pohraničím

Svět práce

Problémy našeho pohraničí nejsou dosud vyřešeny. Naklamme se a nedejme se klamat. Potrvá ještě nějaký čas, než bude v pásmu našich pohraničních hor pořádek a normální hospodářský a společenský život. Dnes tam stále ještě není. Příčin je několik: jsou především politické, mravní a správní. Je však nejvyšší načas, aby se už přestalo o osidlovacích poměrech básnit u redakčních a úředních stolů, nebo dokonce vědomě provádět demagogie, ale aby se tam jeli podívat rozumní, čestní, nezaujatí lidé a přesvědčili se na vlastní oči. A hned pak se musí dát hlavy dohromady na místech povolání k rozhodování a bez okolků začít napravovat a vyšetřovat, trestat a čistit. Největší škody nebyly ani tak napáchány zlodějstvím, jež se provádělo ve velkém několik prvních měsíců po osvobození; byly napáchány hlavně politickým krytím těchto zločinů. Kolik vyložených darebáků uteklo se do pohraničí z Prahy a z jiných míst, kde je lidé znali a patrně byli by přivedli na lavici obžalovaných pro větší nebo menší hříchy z minulosti. Ale tam s podvodně získanou (nechceme totiž věřit, že by tomu bylo jinak) politickou legitimací domohli se významných funkcí a ještě významnějšího majetku, který obyčejně zašantročili nebo zničili. Pak šli dále, předstírajíce, že uposlechli volání k práci. Takových případů je mnoho, velmi mnoho. Ti všichni budou muset být odstraněni a příkladně potrestáni — jinak bychom nebyli nikdy hotovi s uspořádáním poměrů v někdejší změnčeném pásmu, jinak bychom nechali klesat a nakonec resignovat tu druhou počestnou polovici osidlenců, kteří to už nesou zoufale, protože nenacházejí dovolání a pomoci. Tedy na ozdravení lze pomýšlet, lze je také dosáhnout, ale jen spojením tří způsobů: odstraněním politického tero-

ru a nátlaku cestou zákona (nějakou obměnou zákona o útisku), zlepšením administrativy, která právě v pohraničí musí být na výši (kde to nepůjde prostřednictvím národních výborů, protože ty jsou zhusta přepolitizovány a zamořeny nehodnými lidmi, musí to jít výjimečným opatřením), a konečně třetí cesta je mravní, která sice vypadá abstraktně, ale doporučuje se. Myslíme nejen na mravní působení vychovatelské, ale i odstrašující, veřejně pranýřující, ovšemže bezodkladné a důsledné. Dnes jsou patrný dva výrazné příznaky: jeden je radostný, druhý je žalostný. Ten žalostný se vyjadřuje únavou a resignací slušných, pracovitých a ideově oddaných osidlenců. Je to zjev krajně povážlivý a nesmí se zapírat nebo přezírat. Ten radostný je vidět v oblastech, které osídlili Češi z Volyně. Přišli do poměrů krajně nepříznivých a obtížných, protože osidlovali už pozdě. Většinou byly jejich usedlosti už dříve vyrabovány a tak jim bylo zápasit s nouzí ve všem. Mrtvý i živý inventář hospodářských usedlostí byl už buď rozebrán, nebo v tak žalostném stavu, že by každý druhý z toho utekl. Kromě toho — a příznem si to zcela otevřeně — nebyli tito osidlenci nijak vítáni, snad právě proto, že se vymykali celým svým založením možnostem politického ovlivňování a zneužívání. A přece tito lidé neklesli, neustoupili. Začali dřít a dřít, opravovali, nelekli se ničeho. Každý, ať je to místní člověk nebo návštěvník s otevřenými očima, musí vzdát čest a chválu. Tam, kde jsou volynští Češi, jsou už patrné výsledky a jsou velké a krásné. Jsou to nejprávnější a nejzáslužnější osidlenci, jimž republika a její vláda musí nejen poděkovat za krásnou budovatelskou práci, ale také pomáhat, protože jsou vzorem všem. —ob-

Kpt. Josef Plaček, expert min. zem. při osidlování vol. Čechů ze shromažďovacího střediska v Zatci.

Kpt. Plaček vypráví o svých zkušenostech s osidlováním volyňských Čechů

Jakou jste zastával funkci v osidlování?

Byl jsem jako expert min. zemědělství určen k tomu, abych řídil rozdělování volných dosud usedlostí volyňským reemigrantům. Bohužel většina usedlostí nacházela se až na hranicích nebo v kopcovitém terénu, což bylo naprosto nevhodné pro krajanů z žirné Ukrajiny.

Jak na vás působili volyňští krajané?

Doznávám, že jsem mezi Volyňskými nalezl spoustu nových přátel, znovu se utvrdil v přesvědčení o dobrozděčnosti, kterou jsem poznal již v roce 1939, když jsem projížděl Volyni s původní čs. armádou. Poznal jsem u nich nesmlouvavé vlastenectví a zvláště také náboženské citění a nadšení pro individuální zemědělskou práci, jak u žen, tak u mužů. Vzpomínám pak volyňských dětí, kypících zdravím. Viděl jsem je často málomluvné ve styku s cizími lidmi a ostýchavé, zato však při jejich hrách až dravé. Nejradostnější chvíle s Volyňskými jsem prožil při jednom zájezdu na Kadaňsko, kam jsme vezli 20 zájemců o osídlení. Podařilo se nám všechny najednou osídlit. Největší radost jsem měl z pana Svobody, invalidy, který již dlouho čekal na osídlení. Tento nalezl opravdu dobrý domov.

Co vám nejvíce brzdilo osidlování?

Nejvíce brzdily osidlování Volyňských stranické pletichy, které mnohde převyšovaly zájem národa a státu. Někdy to také byly osobní požadavky zájemců, za daných okolností neuskutečnitelné a lidská chamtivost. Na druhé straně pak to bylo chladné chování vedoucích některých velkých podniků při přijímání volyňských reemigrantů do služeb.

Jaké jste nabyli zkušenosti při reemigraci?

Získal jsem jednu zkušenost, že osidlování jednotlivých obcí mělo se

dít kompaktně. Kdyby se ve vykázaných rayonech vždy mohla usídlit celá obec, odpadla by celá řada nedorozumění a splněny by byly touhy všech žití pohromadě, jako tomu bylo na Volyni. Při osidlování mělo být více praktiků než teoretiků.

Myslíte, že se osvědčí volyňští krajané doma ve vlasti?

Jsem přesvědčen o tom, že se Volyňští ve vlasti osvědčí ve všech oborech, jako tomu bylo v daleké cizině, kde jsem se o tom na vlastní oči přesvědčil.

Co byste vzkázal krajanům, které jste osídlil?

Vzkazuji jim jen to, aby zůstali takovými, jakými jsem je poznal, a snažili se vniknouti do našich poměrů, které se rychle konsolidují, a vytvořili tak společně s námi z našeho pohraničí kousek toho lidského ráje, po kterém toužíme a kde bychom byli opravdu spokojeni.

Výzva k reemigrantům

Ve snaze zajistiti dobrou a trvalou existenci krajanům přesídliším do CSR ze zahraničí, hodlá osidlovací úřad a fond národní obnovy v Praze některé vhodné podniky, konfiskované podle dekretu č. 108/45 Sb., vyhraditi pro zaměstnanecká, výrobní družstva, která by byla utvořena buď výhradně z reemigrantů neb za jejich spoluúčasti.

Jde o tyto podniky:

Výroba cukrovinek a čokolády, ovocných a zeleninových konserv, trvanl. pečiva, uzenin, krajek a vyšivek, koženého zboží, umělých květin, gumového zboží, pléno a stávkového zboží, prýmkafského zboží, kožešnického zboží, izoláčnických trub, potahových, nekoračních a záclonových látek, záclon, punčoch, rukavic a jemného koženého zboží, obuvi, dřevoprůmyslového zboží, cihel, cementového zboží a umělého kamene, šamotových kamen a sporáků, válečků a šablón, chemických, kosmetických a farmaceutických výrobků, barev, ultramarinů a laků, grafických a fotografických výrobků, voskového zboží, svíček, mýdla a krystalové sody, kartáčů a štětců, nábytku, pian, čalounického zboží, plnicích per a psacích potřeb z umělých hmot, holí a bičů, módního zboží, ozdobného skleněného zboží a ozdob na vánoční stromky, zrcadel a brusírna; dále jsou to chemické barvírny, čistírny a prádelny, konfekce, továrny na kůže, kamenolomy, porculánové manufaktury, tesařství, a stavební družstva.

V úvahu přicházejí výlučně reemigranti, kteří mohou prokázat, že v tom kterém oboru v zahraničí pracovali a jsou dobrými odborníky.

Zájemci necht si podají v nejkratší době přihlášku u osidlovacího úřadu a fondu národní obnovy v Praze, odd. IV/4 (družstevní referát), v níž uvedou jméno, den, měsíc a rok narození, počet rodinných příslušníků, kteří sdílí se žadatelem společnou domácnost,

Vladimír Sál, úředník min. soc. péče, velký přítel volyňských Čechů

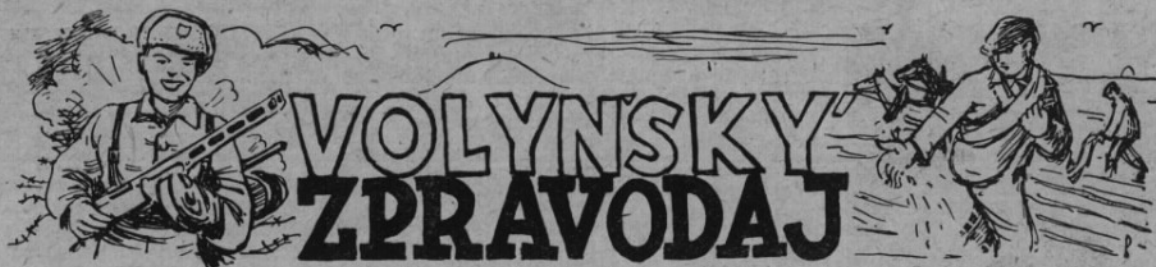
Vladimír Sál — přítel Volyňských

Již několikrát zmiňovali jsme se v našem časopise o výkonu pracovní komise ministerstva soc. péče, jejímž předsedou byl Vladimír Sál. Obdivovali jsme jeho pracovní elán a nekonečnou obětavost a lásku k věci volyňských Čechů, jak u něj tak také u jeho spolupracovníků, kteří nedbajíce času pracovali denně až 20 hodin a více. Dnes přinášíme fotografii p. Vl. Sála, kterého jsme navštívili v Praze, abychom jemu i jeho spolupracovníkům poděkovali za dobře vykonané dílo. Viděli jsme jej v plné práci v jeho referátě, který se zabývá osídlením všech reemigrantů zemědělců. Viděli jsme, jak pracují na kartotéce všech reemigrantů, na akci, která má velký význam a bez níž by řádná evidence těchto byla naprosto nemožná. Setkali jsme se tam se všemi spolupracovníky ze Zatce, jimž i touto cestou vzdáváme vřelé díky. Jsou to vedle p. Sála tyto: sl. L. Saxlová, F. Kalaš, p. Ant. Weinert, Marie Vachatová, J. Schneidwidoval, J. Novotná, M. Ježková, P. Padevitová a p. Müller.

Přejeme všem, aby jejich práce prospěla nejen Volyňským, ale aby i ostatní zahraniční krajané poznali jejich dobré srdce a opravdovou obětavost.

Nyní několik dat o vždy ochotném a usmívavém p. Vl. Sálvi. Narodil se 16. VIII. 1903 v Poříčanech, bydlel dlouhý čas v Hradci Králové, studoval lékařskou vědu a při reemigraci Volyňských byl určen předsedou komise, jež dohlížela na reemigraci Volyňských. Zde splnil své poslání opravdu dobře. Dal mu nejen práci, ale i své srdce. j d.

obor, ve kterém hodlají pracovat a jsou odborníky, v jaké funkci v tomto oboru působili a nynější adresu. Zároveň je třeba oznámiti, zda potřebují v sídle družstva rodinný byt.

Zprávy svazu

Náš osvědčený přítel, býv. velitel shromažďovacího střediska v Podbořanech pplk. Fišer, t. č. styčný důstojník u osídlovací komise MZ v Podbořanech měl být přemístěn. Na zákrok SCV a našeho zástupce pro Prahu škt. J. Kozáka pan ministr národní obrany dal rozkaz, aby pplk. Fišer byl ponechán v dosavadní funkci na dobu, pokud nebude ukončeno osídlování a umísťování volyňských Čechů na Podbořansku.

Reemigrace z SSSR mimo oblast bývalé vol. gubernie

Příslušníci čs. zahr. arm. z SSSR, nyní osídlení v ČSR, jejichž rodiny bydlí mimo oblast bývalé vol. gubernie, podali si žádosti o jejich reemigraci. Podle sdělení velvyslanectví Československé republiky v Moskvě byla povolena vstupní víza na území ČSR osobám, o jejichž reemigraci žádali:

Králíček Alexandr, Voráčková Valentína, Krupařová Olga, Privratský František, Kubík František, Kubelka Vladimír, Pirkl František, Král František, Chládek Antonín, Strnad Jakub, Chalupník Josef, Chalupník Viktor, Kratochvíl Jan, Beneš Vladimír, Pílný Pavel, Fejtek František, Pirkl Jaroslav, Babrin Václav, Píček Josef, Babrin Josef, Drahekoupil Josef, Drahekoupil Vladimír, Drahekoupil Stanislav, Košťatko Rostislav, Roller Antonín, Král Josef, Dlouhý Václav, Pavlas Josef, Pavlas Jan, Kalous Bohuslav, Krejčí Bedřich, Suchánek Jaroslav, Šimek Antonín, Goldevejg-Orlov Bertold, Gričuk Nataša, Kopecný Alexandr, Krejčí, Kratochvíl, Moudrý František, Procházka Vladimír, Alušic Jan, Anděl Petr, Grešák Rudolf, Horta Bedřich, Kaplan Jiří, Kratochvíl Alois, Kratochvíl Jan, Laskač Rudolf, Miartuš Julius, Molnar Michal, Moučka Ladislav, Namenvirt Solomon, Parlik Jan, Pirkl Jaroslav, Ptačnick Antonín, Skoumal Štefan, Smutný Julius, Vaclaviko, Valter Josef, Veverka František, Voleský Otakar, Kubík Josef, Kisela Vladimír, Šlais František, Hubený Václav, Mikuláš František, Nejedlý Jakub, Kuzeja Josef, Hosnadel Antonín, Sus František, Bubla Antonín, Osoba Václav, Vlk Alexandr, Svítek Vladimír, Zezula Josef, Kilián Ladislav, Králíček Jan, Králíček Alexandr, Jirásek Antonín, Tringlin Josef, Diviš Pavel, Kužel Václav, Konvalinka Jaroslav, Hruška Karel, Králíček Jan, Martynovský Josef, Jirásek Antonín, Ho-

vorka Vojtěch, Bohušová Jevdokija, Zbáříč Jevstach, Pohorský Alexandr, Kratochvíl Jaroslav, Sýkora František, Antoš Jan, Barcal, Bedřich Benedikt, Božoun Rudolf, Dreger Josef, Frank Andrej, Galm Arnošt, Hlaváček, Hubálek, Chalupník, Hubálek, Ježek Stanislav, Jiráček Bohumil, Koreček, Kubík Jan, Kutilek Josef, Mikeš Leopold, Olejnicka, Pihak František, Pluhař, Pohorský Jan, Pytlík Josef, Rys Vladimír, Sadomcev Gregorij, Skupskij, Skubanič Jan, Růžička Evgenij, Sorba, Špigel, Šplichal, Spletek, Šuster, Vachulka, Veselý Václav, Vlasák Konstantin, Leguta Štefan, Haniš Ervin, Růžička Václav, Abramovič Josef, Zlatník Teofil.

Tribuna volyňské mládeže

Nástup volyňské mládeže v Zatci. Volyňská mládež v Zatci, sdružená v odboru mládeže při Svazu Čechů z Volyňe a v Domovech pro volyňskou studující mládež Kruhu přátel volyňských Čechů, konala dne 11. září t. r. v místnostech Věrné stráže zahajovací shromáždění Souboru volyňské mládeže — střediska pro pěstování umění. Více jak 80 členů z řad studentské mládeže s pochopením vyslechlo referát předsedy odboru br. Václava Židlického, předsedy Kruhu přátel volyňských Čechů Jindřicha Duška a zejména pak Vladimira Libovického, volyňského umělce světového jména, který se ujímá výchovy volyňské mládeže. Referáty všech byly vyslechnuty s opravdovým zájmem a bylo přikročeno k utvoření pracovních skupin. Pěvecký odbor studentských domovů pak zapěl několik českých, ukrajinských a polských písní. Započato bylo také s přípravou Večera slovanské vzájemnosti, který uspořádá volyňská mládež v rámci 30. výročí ruské Říjnové revoluce. Shromáždění toto stalo se velkým příslibem do budoucna. Umělecké těleso, které zde vyrostlo a které bylo již delší čas připravováno, volyňské jméno jistě proslaví. Dk.

Pozdrav č. 3 vyšel a přináší celou řadu zajímavých zpráv ze života volyňské mládeže. Číslo již vydali mladí bez pomoci starších. Rediguje jej br. Václav Židlický. Číslo toto je pěkně ilustrováno br. Štěpánem. Máme z nich opravdu radost.

Týden čistoty v Domovech volyňské mládeže. Z časopisu „Pozdrav“ se dovídáme, že studentské domovy volyň-

ské mládeže mají soutěž v čistotě a pořádku. Nejpořádnější pokoj obdrží odměnu 100 Kčs.

Soubor volyňské mládeže — středisko pro pěstování umění koná své pravidelné zkoušky ve středu a v sobotu. Účinkujících je přes 50.

Pomozte nám! Staráme se dobře o volyňskou mládež studentskou. Již za tento měsíc věnovala správa Domova přes 10.000 Kčs k zlepšení stravování a na podpory. Aby i v zimě bylo o mládež postaráno, vyprosili jsme 70 polštářů a 40 peřin, ale nemáme povlaky. Prosíme proto: darujte nám třeba barevné a starší povlaky! Adresa: Domovy volyňské studující mládeže, Zatec 199.

Nemáte psací stroj? U někoho na venkově jistě leží třeba starý zaprášený psací stroj. Studentské domovy volyňské mládeže Vás prosí o darování neb odprodání psacího stroje pro účely domova a redakce Pozdravu. Budeme Vám nesmírně vděční.

Samospráva stud. domova KPVC, Zatec, 199.

Darujte nám potraviny, nebo lístky. Prosíme volyňskou veřejnost, aby pamatovala na studentské domovy příležitostnými dárky potravin neb lístků. Pomůžete tak svému dorostu, který vám bude vděčný. Odevzdati neb poslati možno Věrné strážce, která bude kvitovat. Děkujeme.

Nezapomínejte na pohlednice. Samospráva Domovů poslala všem čtenářům serií pohlednic. Nezapomínejte je zaplatit a připojit malou částku na účely Domovů.

Vol. mládež vzpomínala na TGM

Studentské domovy Kruhu přátel volyňských Čechů v Zatci připojily se k četným vzpomínkám na TGM dne 17. září 1947. O 20. hod. byla již hala chlapeckého domova zaplněna četnými hosty a přáteli a volyňskou mládeží, která přišla ze všech škol. Účastníků bylo přes 200. Za naprosté pozornosti zahájena byla vzpomínková slavnost meditací p. řídicího Sváchy, kterou zahrál na harmonium, a hned po ní následoval sbor „Ó vlasti má“ zpívaný pěveckým sborem Domovů a řízený br. Fialou. Po sboru, který vhodně zapadl do této důstojné oslavy, následovalo vzpomínkové pásmo br. Václava Židlického, předsedy odboru volyňské mládeže a redaktora „Pozdravu“, který prostými, prociťnými a jímavými slovy vyzpíval lásku volyňské mládeže k tatíčkovi TGM. Po něm pak následoval projev Dr. Frant. Hrdličky, prof. reál. gymnasia, který

promluvil o životě a díle genia národa, jednoho z největších. Jeho přednáška, jež trvala 35 minut, byla nejkrásnějším bodem programu a byla sledována jak mládeží, tak i volyňským učitelstvem se zvláštní pozorností. Po hymnách, českých, ruských a ukrajinských písních byla pietní oslava ukončena a následovalo přátelské shromáždění volyňské studující mládeže s přáteli Volyňských, na kterém promluvil p. insp. Frant. Kostka, zemská školní inspektorka A. Maxová, volyňský zasloužilý národní pracovník p. učitel Ficek a předseda Kruhu přátel J. Dušek.

Slavnosti zúčastnili se chovanci obou domovů volyňské mládeže, volyňské děti domova školní mládeže, zástupci OPM, volyňští učitelé a volyňská mládež z celého Žatce. Oslava byla skutečně důstojná a krásná. Dk

Co budeme čísti?

Kniha vzpomínek na Masarykovu rodinu

Josef Jaroslav Filipi: S Masarykovými. Hrst vzpomínek. Stran 172, obrazových příloh 17. Cena 75 Kčs. Vydal Čin v Praze, 1947.

V posledním desetiletí devatenáctého století seznámil se s dětmi pražského universitního profesora Masaryka student Filipi. Dostal se s nimi do jejich rodiny. Poznal její život i její ovzduší. Po letech, v zimě 1937 až 38 pak sepsal tyto své vzpomínky na paměť budoucím. Je tedy kniha Filipiho psána mnoho let po tom, kdy její spisovatel poznával svět, o němž píše. Filipi si je toho vědom, hned na počátku knížky budí důvěru tím, že nepřeceňuje význam svého díla. Výslovně upozorňuje sám na časovou propast, která dělí jeho příběhy od doby vzniku jeho rukopisu.

Když se však do knihy začtete, paměťtí této její stránky, když ji začnete srovnávat s jinou literaturou tohoto tematu a oboru, zjistíte s překvapením, že kniha je velmi bohatá a přesná, že líčí nejen to, jak si Masarykovi organizovali rodinný život, jak pracovali, kdy odpočívali, jak vychovávali děti, nýbrž i to, jak Masaryk doma hovořoval o věcech veřejných i vědeckých, o politické praxi i o teorii, a hlavně, jak mezi lidmi uplatňoval to, co si myslel a k čemu došel.

Zvlášť cennou je mi v knize ona část, která vypravuje o Masarykově působení poslaneckém a vůbec, jak dnes říkáme, veřejném. O tom máme dobrou svědectví od Masarykových spolupracovníků z jeho moravského volebního okresu, poměrně méně z českých krajů. Filipi tu zaznamenal několik scén, z nichž vidíme Masaryka na schůzích, na Českomoravské výsočině a jinde. Filipi je přítom nepathetický, nevolá na čtenáře, aby padal na kolena, dívá se klidně a stejně klidně vypravuje.

Vzpomínky Filipiho jsou všude psány tímto solidním tónem. Jsou proto znamenitým úvodem k poznání Masa-

rykovi osobnosti — rozhodně lepším, než mnohá kniha oslavná. Jsou lidské, a přitom nezůstávají mezi bytovými zdmi rodiny nebo mezi knihami vědcovy dílny. Filipi viděl Masarykův soukromý život i působení veřejné. Obojí popsal realisticky, to jest se snahou, aby shoda jeho vyprávění s pravdou byla co největší. Proto se mu podařilo napsat knihu prostou a pravdivou. V. Cháb.

Různé zprávy

Poděkování

Chrudimská brigáda děkuje touto cestou p. Martinovskému Jaroslavovi v Lipně u Žatce za dobrou stravu i ubytování po celou dobu česání chmele. Pochvalné uznání patří též p. Šumovi, poctivému sušáku, který denně pracoval až 18 hod., aby sklizený chmel stačil nám usušiti.

Těšíme se s Vámi, pane Martinovský a pane Šumo na příští rok s příčiněním o dobrou sklizeň Vašeho chmele a přejeeme Vám, aby v příštím roce byla opravdu bohatá úroda a dobrá sklizeň jak pro Vás, tak pro celek. — Podroužková Anna, Chrudim, Střelecká 114.

Dary na Malinský fond

Na svatbě sl. Lidušky Vojarové a br. Emanuela Rampase dne 14. 9. 1947 v Dobříčanech vybráno na podnět br. Vojara 2445 Kčs na podporu vdov a sirotek. Svatebčanům děkujeme.

Nemůžeme vyplácti podpory. Musíme s politováním oznámiti všem potřebným volyňským krajanům, že nemůžeme vyplácti podpory z Malinského fondu, jelikož jsme 110.000 Kčs půjčili na Doplnovací a rekreační školu v Jeseníci, požádanou min. soc. péče nákladem 200.000 Kčs. Je již více jak měsíc po škole a úhrada ještě nedošla. Prosíme proto za omluvení.

2. běh kursu pro učitele repatrianty v Žatci pokračuje již druhý týden. Přednášek, které se konají opět v Komenského aleji, se účastní přes 80 účastníků. Za ubytovací středisko slouží opět Domov mladých. Na zahájení kursu vyslalo opět ministerstvo školství a osvěty svého zástupce p. škol. inspektora Nekolného.

Malý OZNAMOVATEL

Místní národní výbor Žiželice hodlá ve své obci usídliti a zaměstnati repatrianta z Volyňe, dle možnosti vál. invalidu, který by chtěl v obci převzít službu obecního posla a nočního hlídače a který by v obci obdržel zároveň do přidělu prodej tabáku.

Uchazeč by byl ubytován ve slušném rodinném bytě v obecním domku. Uchazeči obdrží bližší informace u MNV v Žiželicích (1. žel. stanice na trati ze Žatce na Chomutov).

Upozornění! František Váňa, stálý soudní tlumočník, oznamuje změnu bytu. Nyní: Jirkov, Mostecká ulice 387/95. Zastávka autobusu - stanice

u továrny. Osobně přijímá návštěvy vždy jen dopoledne.

Z ruštiny do češtiny Vám přeloží veškeré Vaše dokumenty (křestní, ovdávací listy a pod.) v nejkratší době, doporučeně poštou, a úředně ověří Fr. Váňa, stálý přísežný tlumočník, Jirkov u Chomutova, Mostecká ulice č. 387/95. Zastávka autobusu Jirkov u továrny.

Hledáme

Marie Mišnáková, Újezd u Uničova 250, hledá bratra Václava Ořešovského od Lucka.

Jan Otto, Stan č. 1, p. Planá u Mar. Lázní, hledá Florentinu Ottovou rozzenou Marulevnovou a děti Genofetu a Josefa, posledně bytem v Rozišti na Volyni.

Václava Grunta, který dříve bydlel v Kamenné Vrbě, hledá Josef Škopán, Soběchleby č. 48, p. Blšany.

Anna Golová, nar. 12. 10. 1922 v Ostrožce na Volyni, nechť oznámí svoji adresu Svazu Čechů z Volyňe v Žatci.

František Ent, Dubčany 19, pošta Liběšice u Žatce, hledá Vladimíra Enta, nar. r. 1904 v Plechové u Žitoměru.

Barbora Vrbová roz. Egertová a Pavlína Savická roz. Egertová nechť ohlásí svoji adresu Československému Červenému kříži, Praha III, Thunovská 18. Pátrá po nich jejich matka.

Vladimír Nič, Velký Šenov č. 66, hledá svoji švagrovou Emilii Mínařkovou, nar. r. 1923 v Malíně.

Kisela Miroslava z Lucka a Širce Václava z Malované hledá Student Antonín, Olomouc I, nám. dr. Edvarda Beneše č. 5.

Kdo má jakékoliv zprávy o Alexandru Novákově, nar. 1905 v Rudní Pačalevské na Volyni, neb on sám nechť to ihned oznámí na adresu Svazu Čechů z Volyňe do Žatce.

Anna Doláková, vdova, nar. r. 1910 v Okolku, nechť se přihlásí na adresu: Farní úřad církve československé v Č. Budějovicích, úřadovna v Kaplici.

Šantrochová Františka, Rossbach u Aše č. 30, hledá svého svna. Šantrocha Františka, který posledně bydlel v Kozíně na Volyni.

Václav Šašek, Bezděkov 37, p. Trnovany u Žatce, hledá Jana Šaška z Podhájců, nar. 1908, vyvezeného do Německa r. 1942, který je od osvobození Rudou armádou nezvěstný.

Vladimír Dačenko, Dvorce p. Nepomyšl, hledá bratra Alexandra ze Sofijovky, který v roce 1941 vstoupil do RA a je nezvěstný.

Anastázie Hlaváčová, Vysočany č. 56, p. Hořetice, hledá matku M. Hořkovou roz. Němečkovou ze Zálesí, která je údajně na Šumperecku.

Josef Tengler, Osoblaha, Zahradní ul. č. 165, hledá Janu a Marii Kaltuchovou z Dl. Pole, Vladimíra Milera z Bříšce, A. Libovickou a Vl. Synka z Novin.

Pláště pro podzimní nepohody — Dětské obleky — Textilie všeho druhu

Žatecký oděvní dům **MAŤÁTKO**

TELEFON 707

Ž a t e c, Masarykova tř. 10

Krajanům z Volyně věrně slouží

Okresní záložna hospodářská v Žatci

Až pojedete přes Žatec, nezapomeňte se zastavit v

Nádražní restauraci

Jiřího Vovese

Žatec - město, telef. 273

Budete překvapeni vzornou obsluhou, výtečným jídlem a milým prostředím

Automobilisté - upozorňujeme Vás,
že otevřena jest

nová benzinová stanice

ly BZ v Žatci, na křižovatce ulic Mostecké a Rudé armády

Služba ve dne v noci, vzduch zdarma. Obsluhuje volyňský krajan. Všele doporučujeme.

*Hudební nástroje,
hudebniny,
gramofonové desky,
vše pro školu a kancelář*

nakoupíte u volyňského krajana

Rostislava Vlka

dř. Fr. Švenda

Ž A T E C,
Hoštálkovo nám. 70

u hlavního kostela

Doporučujeme Vám stroj. truhlářství volyň. krajana

Vokráček Dominik

Žatec, Stalinova 1828, tel. 755

Dodává moderní psací stoly a veškerý nábytek